

основитѣ долу, дълбоко на здрава застинала лава. Надъ лавата отгоре около хълмоветѣ отъ водитѣ на Марица, на пороитѣ и отъ върховетѣ сж наслагани нѣносни пластове, които не сж много здрави, като скалитѣ отъ сиенитѣ или гранитѣ, а сж по-леки и по-прѣхкави. Върху най-горния отъ тѣзи пластове тече рѣката, растатъ растения и горитѣ, па живѣятъ и хората съ добитѣка.

Ала вжтрешността на земята сѣ изстива. Отъ изстиването топлитѣ части се свиватъ. Тогава се появяватъ въ земната кора пещери, тунели, галерии, та нѣкои пластове увисватъ безъ да има на що да се подпратъ. Отъ тежината на горнитѣ пластове по-долнитѣ, неподпренитѣ, се счупватъ и падатъ... Отъ тѣзи падания на пластоветѣ и намѣстванията имъ, което става на голѣма дълбочина, може би до 15 — 20 километра, земята силно се разтрѣсва и треперанието ѝ се предава на голѣмо пространство. Падащитѣ пластове, щомъ допратъ до планини или хълмове съ яки основи, спиратъ. По-нататѣкъ треперанието се предава само като вълни, които разлюляватъ кжщи, хора, добитѣкъ. Щомъ тѣзи вълни се ударятъ въ яка скала, тѣ се повръщатъ обратно и тогава кжщитѣ се клатятъ наопаки. . .

Азъ, добави професорѣтъ, обходихъ всички пукнатини. Такива има най-много между Любеново и Дуванджа. Хлѣтването на земята се вижда най-добре при с. Папазлий и Дуванджа. Тамъ почвата се е снишила до 2, до 3, а нѣкжде до 4 метра. Главното хлѣтване обхваща землищата на селата Папазлий, Сатж-Бегово, Садово, Дуванджа, Царево село и Любеново. Тука има много пукнатини, отъ които е избликнала вода и пѣсъкъ. Водата въ низки мѣ-